

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 2409

Doknr.
842697

Dato
15-04-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 18. marts 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 331 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Berg Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 331:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke incitenter en kommune har for at iværksætte en housing first-indsats for hjemløse personer, der ikke har opholdt sig på et herberg, og hjælpe personen videre i bolig, herunder i en skæv bolig?"

Svar:

Med omlægningen af indsatsen mod hjemløshed, der trådte i kraft den 1. oktober 2023, blev der bl.a. indført en ny bostøttebestemmelse i serviceloven, § 85 a. Kommunalbestyrelsen kan efter bestemmelsen tilbyde hjælp, omsorg eller støtte til udvikling af færdigheder efter de specialiserede støttemetoder fra Housing First-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer. Formålet er at tilskynde kommunerne til at tilbyde en af de specialiserede bostøttemetoder, som består af en kombination af en (lang)varig boligløsning og specialiseret social støtte til at fastholde boligen og forbedre borgerens øvrige situation. Både personer i hjemløshed, der er på et herberg og hjemløse, som ikke opholder sig på et herberg, kan blive visiteret til støtte efter § 85 a og dermed få hjælp og støtte efter Housing First-tilgangen.

Undersøgelser viser, at Housing First-tilgangen effektivt bringer borgere ud af hjemløshed og hjælper dem til at fastholde deres nye bolig. Omkring ni ud af ti borgere, som modtager støtte efter de specialiserede bostøttemetoder, fastholder egen bolig (VIVE, 2017).

Jeg er derfor overbevist om, at kommunerne kan se potentialet i også at tilbyde en Housing First-indsats til de personer i hjemløshed, der ikke opholder sig på herberger, da indsatsen kan medvirke til, at disse personer kommer over i egen bolig, fremfor at de fortsætter en tilværelse i hjemløshed, hvor der fx er en risiko for, at de på et senere tidspunkt kan ende med at tage ophold på et herberg.

For så vidt angår brugen af skæve boliger, er det en relevant boligform for kommunerne at anvende, da boligen er indrettet særligt efter målgruppens behov. Skæve boliger er således målrettet særligt udsatte grupper, der uanset sociale støttemuligheder har vanskeligt ved at finde sig til rette i eksisterende

byggeri. Kommunerne har mulighed for at etablere skæve boliger med statsligt tilskud på op til 500.000 kr. pr. bolig og har fuld kommunal anvisningsret. Under ordningen kan kommunen søge statslig støtte til en social vicevært, der kan støtte beboerne som supplement til bostøtten efter § 85 a. Puljen for skæve boliger, herunder etablering og social vicevært, har en fast bevilling på finansloven, der i 2024 er på 16,7 mio. kr.

En evaluering af skæve boliger viser, at personer i hjemløshed i højere grad fastholder en skæv bolig end andre boligformer, samt at beboerne er glade for deres bolig og ønsker at bo i boligen livet ud (Rambøll, 2017). Jeg er derfor også overbevist om, at kommunerne kan se potentiale i at hjælpe meget socialt udsatte personer i hjemløshed videre i en skæv bolig.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister